

БЪЛГАРСКИ ВЕСТИ

BOLGÁR HÍREK 10 · 2021

ВЕСТНИК НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

WWW.BOLGAROK.HU

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁROK KÉTNYELVŰ HAVILAPJA

Átadták a felújított Bolgár Művelődési Házat · Откриване на обновения Български културен дом

25 éve színpadon a Malko Teatro · Възхвала на Малко театро - 25 години на сцена · Zornica 20 · „Зорница“ на 20 години

A Haemus immár 30 éve műveli a kertjét · Списание „Хемус“ вече 30 години обработва градината си

ОТКРИВАНЕ НА ОБНОВЕНИЯ БЪЛГАРСКИ КУЛТУРЕН ДОМ

Тази година Денят на българо-унгарското приятелство беше отбелязан с двудневна поредица от празнични събития. В рамките на тези мероприятия, на 18 ноември бе открита изложбата „Денят на българо-унгарското приятелство“. На 19 октомври бяха поднесени цветя пред паметната плоча на Св. Иван Рилски в Естергомската базилика. След това последва осветяването и откриването на обновения Български културен дом.

В своето изказване на тържеството Жолт Шемиен, вицепремиер на Унгария, заяви, че е естествено държавата да подкрепя своите малцинства, които изграждат мост между Унгария и народа, откъдето произхожда малцинството. Той определи връзката между България и Унгария като хармонична, а обновения културен дом - като свидетелство за величието на тази малцинствена култура.

Поздравителни слова поднесоха още Христо Поленцаков, Посланник на Република България в Унгария, и Миклош Шолмес, държавен секретар

за връзките с църквата и етническите общности в кабинета на министър-председателя на Унгария, който подчерта, че построеният български център е уникален в цяла Европа.

Валери Симеонов, заместник-председател на 44. народно събрание, припомни как е била приета в Българския парламент вестта за Деня на българо-унгарското приятелство. Заяви, че в Унгария живее една стабилна единна българска общност, чиито членове пазят традициите на родителите си и обучават децата си на български език. Симеон Варга, заместник на българското национално малцинство в унгарския парламент и г-р Данчо Мусев, председател на Българското републиканско самоуправление също споделиха пред публиката мислите си във връзка с празника.

Поредицата от празнични събития, посветени на Деня на българо-унгарското приятелство, като и на Димитровден - празника на българските градинари, приключи с грандиозен гала концерт. На сцената излязоха учениците на Българско училище за роден език, танцов състав „Зорница“, джаз квартетът Road Six, оркестър „Право“ и Бранка Башич, както и танцов състав „Янтра“. Обновеният Български културен дом беше осветен от архимандрит Атанасий и от енорийския свещеник Танчо Янчев Попганчев.

АТАДАТЪК А ФЕЛУЖИТОТ БОЛГАР МУВЕЛОДЕСИ ХАЗАТ

Иден кэтнопос рендезвэносорозатал ўннепелтүк мега магар-болгар баратсуга напугат. Аз есемэносорозат керетеин белүл октобер 18-ан ме- нугитоттүк А магар-болгар баратсуга напуга с. фотюкиаллитаст. Октобер 19-эн Ссодатэвю Рилаи Сентуганос емлэктаблуганал вирагюкел хелезтүнк ел аз Есзтергюми Базиликában, мажд а меугүжүлт Болгар Мувелодэси Хазат меугсзентелэсэре эс ататодүннепсэгере керүлт сор.

Аз ўннепсеген бэсзедет мондотт Семжэн Зсолт минисзтерелнүк-хелеттес. Термэсзетеснек невезте, хюгу Магар-орсзугат татюгатуга ошонос немзетисэгелет, амелек хидат кэпезнек Магарорсзугат эс аз анынемзет кюзүлт. Азт мондта, хюгу Магарорсзугат эс Буглуга кепсюлота хармоникүс. А меугүжүлт мувелодэси хазат хирдети а немзетисегелет кюлтүра нагүсзерүсэгет - желентете ки а минисзтерелнүк-хелеттес.

Кюсзүнтют мондотт Хрисзто Полендаков, а Болгар Кюзтатсасуга магарорсзугаги нагүкювете эс Солтэсз Миклос, а Ми-

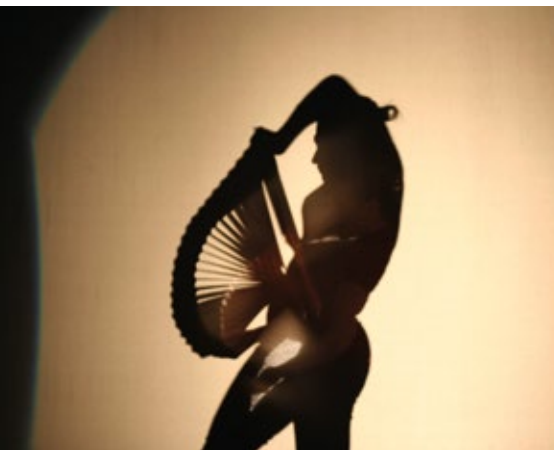

нисзтерелнүксэг егухази эс немзетисегелет кепсюлотекерт феелюлс атлатиткуга, ки киемелте, хюгу мэлтю болгар кюзпюнт эпүлт фе а кюрнүкел, амелк егуедүлаллю лэсз егуэсз Еурюпában.

Валери Сзиемонув, Буглуга 44. Немзетугүлэсэгелет аелнүке феелидэзте, хюган фюгаттүк ел а Болгар Парлатментбен а болгар-магар баратсуга напугат. Кигелентете, хюгу Магарорсзугатон оссзетатрют, сзилард болгар кюзюксэг ел, амелнек тугаги озрүк хугюманыакулет, танитүк гүермекекулет а болгар нелвүре. Вегүл Варга Сзиемон, аз Орсзуггүлэс болгар немзетисегелет сзюсзюлүгя эс др. Мусзев Данцсо, а Болгар Орсзугос Онкорманүзат елнүке оссзтотта мега гондюлател аз ўннеплю кюзюксэгелет.

Аз есемэносорозат нагүсзатрусү гялалконцертел затрүнк а магар-болгар баратсуга напуга эс Деметер-нап - а болгар кертэсзек ўннепе алкымабюл. Сзүнпадра лэптек а Болгар Немзетисегелет Нелвюктатю Искола диакүга, а Зорница Хугюманыорзю Егуүттес, а Road Six джаз квартетт, Баситс Бранка эс а Право Зенекар, валаминт а Јантра Нептатнегуүттес. А фелужитүлт Болгар Мувелодэси Хазат Атанасиг архимандрита эс Попганцсев Јанцсев Танцсо фютисзтелендю ата сзентелтэк фе.

мелни преживявания, усещане за успех, за добро представяне пред собствена и външна публика, чрез спектаклите се разширява ограничената среда, в която се използва активно български език, усвояват се елементи от различни сфери на българската гуховна и материална култура: музика, танц, традиции и обичаи, характерни предмети на бита и тяхното предназначение). И в същото време се създава едно цяло, което само по себе си е ценност – разнообразие, бликаща фантазия, изящен вкус и мяра, така характерни за спектаклите на Малко театро.

Обръщането към българското, у много от изпълнителите осъзнавано като родно, не означава обаче затваряне в себе си. Посланието е многопластово и тръбвайки от конкретния материал, с богати изразни средства споделя неща, близки на всеки човек. А чрез зрелищността се утвърждава един театрален език, който въздейства извън гумите, който не само илюстрира, а изиграва словото.

Сигурно всеки пази в себе си споменът поне за един спектакъл, пърформанс, куклена постановка или концерт. Мнозина и повече. Малцина за всички. Шрихите, оставени от Малко театро в сърцата ни. Те никога няма да се заличат.

Това е за мен Малко театро. И още – много любов и приятелство.

*Честит юбилей, Малко театро!
Честит юбилей, Габи!*

ВЪЗХВАЛА НА МАЛКО ТЕАТРО – 25 ГОДИНИ НА СЦЕНА

Един спектакъл естествено не може да се разкаже.

И много спектакли не могат.

Това, което искам да напиша, не е критика, не е опит за похвала, а нещо галеч по-скромно. Описанието на едно явление, което не се вписва само в рамките на театъра, но което е свързано с него по начин, за който могат само да мечтаят и професионалисти, и публика.

Много неща в изкуството остават неразбрани, защото публиката не е достатъчно подготвена за тях. А подготовка е нужна. И никога не е достатъчно рано да се започне. Не е особена тайна, че човек усвоява най-пълноценно нещо, когато е част от него, когато е въввлечен в творческия процес. За детето най-важната част е играта, а в театъра тази игра удължава времето на детството.

Да се използва в театъра естествената предразположеност към играта на всеки човек, преди да е станал възрастен, не е нещо ново, ала когато с тази задача се заемат добри професионалисти, резултатите са впечатляващи. Осце по-значим отглас намира подобен вид дейност, когато се осъществява в рамките на една малка и галеч не компактна общност. Положителният заряд, който излъчва груповата игра се мултиплицира в много посоки (голяма група от деца, родители, техни приятели и близки се събират системно и получават положи-

A MALKO TEATRO – 25 ÉVE A SZÍNPADON

Egy színelőadást természetesen nem lehet elmesélni. És sok színelőadást sem.

Amit írni szeretnék, nem kritika, nem hízelgés, hanem valami jóval szerényebb. Egy jelenség leírása, mely nem csak a színház kereteibe illeszkedik, de oly módon kapcsolódik hozzá, amelyről szakmabeliek és közönség egyaránt csak álmodhatnak.

A művészetben sok minden értetlenségre talál, mert a közönség nincs kellőképpen felkészítve rá. Felkészítésre pedig szükség van. És nem lehet elég korán kezdeni. Nem nagy titok, hogy az ember akkor képes valamit a legjobban elsajátítani, ha részt vesz benne, ha bevonják az alkotás folyamatába. Egy gyerek számára a legfontosabb rész a játék, a színházban pedig a játék meghosszabbítja a gyermekkort.

Az ember gyerekkorból megőrzött természetes játékkedvét felhasználni a színházban nem új gondolat, de ha a feladatra jó szakemberek vállalkoznak, az eredmény lenyűgöző. Az effajta tevékenység még komolyabb visszhangra talál, ha egy kicsi és korántsem homogén közösség keretei közt valósul meg. A pozitív töltet, mely a csoportos játékból árad, számos irányban megsokszorozódik (gyerekek nagy csoportja, szülők, barátok és rokonok gyűlnek össze rendszeresen

és részesülnek pozitív élményekben, a siker érzetében, a jó szereplés érzésében saját és külső közönség előtt, az előadások révén kiszélesedik a korlátozott közeget, melyben aktívan használják a bolgár nyelvet, a bolgár szellemi és anyagi kultúra különböző elemeit sajátítják el: zenét, táncot, hagyományokat és szokásokat, jellegzetes népi tárgyakat és azok funkcióját). S ugyanakkor egy egység születik, mely már önmagában is érték – változosság, áradó fantázia, kifinomult ízlés és mérték egysége, mely oly jellemző a Malko Teatro fellépéseire.

A bolgárság felé fordulás, mely az előadók közül sokakban örökségként tudatosul, nem jelent önmagukba zárkózást. Az üzenet többretegű, s a konkrét anyagból kiindulva, gazdag eszköztárral olyasmiket oszt meg, amik minden emberhez közel állnak. A látványosság révén pedig megszilárdul egy színházi nyelv, mely a szavakon túl hat, mely nem csupán illusztrálja, hanem el is játssza a beszédet.

Bizonyára mindenki őrizi magában legalább egy előadás, fellépés, bábszínház vagy koncert emlékét. Sokan többet is. Mindegyikét kevesen. A vonásokat, melyeket a Malko Teatro hagyott hátra a szívünkben. S melyek sohasem törölődnek le.

Számomra ez a Malko Teatro. S még sok szeretet és barátság.

Boldog jubileumot, Malko Teatro! Boldog jubileumot, Gabi!

„ЗОРНИЦА“ НА 20 ГОДИНИ

В началото на октомври фолклорният състав „Зорница“ отпразнува 20-годишния си юбилей в Българския културен дом. На гала представлението освен традиционните песни и танци, пред нас оживяха традиции и обичаи, които всички ние много обичаме.

20 години в добро и в зло, на сцената и в живота – жени, майки, съпруги, приятелки. В началото ги свързва обичта към българската музика и към българските народни танци. Постепенно става ясно, че и извън сцената изцяло могат да разчитат една на друга. Аз самата имах възможност да се убедя как една обикновена репетиция може да се превърне в празник само за минути, но в същото време никои не оставя другия в бега.

През изминалите 20 години изпълнителките гастролираха в Унгария, България и в други европейски страни. Когато се качат на сцената, от тях

започва да блика магична енергия, а изпълненията им оставят в публиката незабравими мигове. Те излъчват обич към живота, обич към семейството и децата си, към българската музика и българските танци.

Навярно това е причината винаги да изглеждат толкова очарователни на сцената. И не само аз ги виждам така, а също съпрузите, децата и внуците, които, подобно на всички останали случаи, и сега отпразнуваха с тях този забележителен юбилей.

Аз самата съм свързана с изпълнителките от „Зорница“. Майка ми е една от тях. Ето защо, когато бях малка, от време на време също участвах в техни концерти. Те са моето второ българско семейство. Затова и ги помолих да пеят на сватбата ми и затова беше много силен моментът, когато ме „предадоха“ на младоженеца, на съпруга ми, пресъздавайки прекрасните български традиционни обреди.

Танцовият състав „Зорница“ е душата на българската общност. Забележително е, че вече повече от две десетилетия с непоколебима вяра и въодушевление пазят българската

култура и българските традиции. Възхновяващи танцьори, хора със силно чувство за хумор, изключително женствени, чудесни майки и баби, които знаят как да се наслаждават на момента и винаги да ни припомнят кои са най-важните неща в живота.

Благодарим, че ви има, „Зорница“! Гордеем се с вас! Още дълго време ни озарявайте с присъствието си!

ВИОЛЕТ ДОЦИ

ZORNICA 20

Октомври elején ünnepelte 20 éves jubileumát a Zornica hagyományörző együttes a Bolgár Művelődési Házban. A gálaesten a népszerű dalok és táncok mellett, a szívünknek kedves hagyományok és történetek is meglevenedtek.

20 éve jóban-rosszban a színpadon és az életben nők, anyák, feleségek, barátnők. A kezdetekkor a bolgár zene és táncok iránti szeretet kötötte össze őket, idővel pedig kiderült, hogy a színpadon kívül is igazi támaszai egymásnak. Magam is megtapasztaltam, hogy mellettük egy hétköznapi próba is pillanatok alatt ünnepé válhat, miközben a nehéz pillanatokban sem engedik el egymás kezét.

Az elmúlt 20 évben felléptek Magyarországon, Bulgáriában és Európa számos más országában. Valahányszor színpadon állnak, varázslatos energiák szabadulnak fel, és maradandó pillanatok okoznak a közönségnek. Sugárzik róluk, hogy szeretnek élni, szeretik a családjukat, a gyerekeiket, a bolgár zenéket és táncokat.

Talán ennek is köszönhető, hogy mindig

gyönyörűek a színpadon. És nem csak én látom őket annak, hanem a férjeik, gyerekeik, unokáik, akik mint más alkalmakkor, most is velük ünnepeltek ezen a jeles évfordulón.

A Zornicához én magam is kötődöm, hiszen édesanyám is az együttes tagja. Ebből adódóan időről-időre én is felléptem velük kislányként. Olyanok nekem ők, mint a második bolgár családom. Ezért is kértem meg őket arra, hogy énekeljenek az esküvőmön, és ezért is volt különösen nagy ereje annak, hogy egy gyönyörű hagyományt megidézve „adtak át” a vőlegénynek, a férjemnek.

A Zornica táncegyüttes a közösségünk szíve-lelke. Tiszteletre méltó, hogy immár több mint két évtizede töretlen hittel és lelkesedéssel ápolják a bolgár kultúrát és hagyományokat. Inspiráló táncosok, jó humorú, ízig-vérig nők és csodálatos édesanyák, nagymamák, akik tudják, hogyan kell élvezni az életet és mindig emlékeztetnek az igazán fontos dolgokra.

Köszönjük, hogy vagytok nekünk, Zornica! Büszkék vagyunk Rátok! Ragyogjatok nekünk még nagyon sokáig!

DÓCZI VIOLETT

СПИСАНИЕ „ХЕМУС“ ВЕЧЕ 30 ГОДИНИ ОБРАБОТВА ГРАДИНАТА СИ

Призивът на Волтер „обработвай-те градината си“ като че ли особено добре се свързва с 30-годишното списание на българите в Унгария „Хемус“. Тук този призив получава и допълнително звучене, защото свързва изданието пряко с корените на българската общност – българските градинари. Нека още дълги години обработва своята градина, чийто плодове са за всички!

Списанието на българите в Унгария навърши 30 години. По думите на директора на Института за литература при БАН доц. д-р Пенка Ватова то е най-дълголетното българско културно издание в условията на свободен печат. Няма друго българско културно списание нито в България, нито извън нея, което да е доживяло такова дълголетие.

Разбира се, само по себе си дълголетие не е заслуга, но не можем да

не се радваме на този юбилей, който е гордост за цялата българска общност, свидетелство за нейната мъдрост и галновидност да създава културни прогукти, които остават трайно в съкровищницата не само на българите в Унгария, но и на българската култура.

Списание „Хемус“ е списание в развитие. От създаването си досега то доста пъти е променяло, както външния си облик, така и структурирането на съдържанието, но има и постоянни неща: то е двузично българо-унгарско списание с предимно културна насоченост, т.е. не е новинарско и предпочи-та да се задълбочава в различни теми, които поднася в тематични броеве или в рубрики, обхващайки и възрасто-во различни групи от хора – от децата до най-възрастните.

На неговите страници са събра-ни ценни материали за миналото, битието и настоящето на българите в Унгария, техните празници, институции, културни събития, има многобройни материали за българо-унгарските връзки, представени са постижения на български и унгарски творци. Списание „Хемус“ е посредник в различни проекти за популяризи-ране на българската литература и

култура. То поддържа ценни връзки с български и унгарски писатели, музиканти, художници, учени, които прегоставят свои текстове на страниците на списанието.

Неговият юбилей бе важен момент за преосмисляне на постигнатото. По време на представянето на списанието в България от 19 до 22 октомври в четири различни града – София, Пловдив, Стара Загора и Бургас – се състояха интересни срещи и списанието натрупа нови идеи и заряд за следващите години.

A HAEMUS IMMÁR 30 ÉVE MŰVELI A KERTJÉT

Voltaire felhívása: „műveljük kertjeinket” mintha különösen illene a magyarországi bolgárok 30 éves folyóiratához, a Haemushoz. Itt e felhívás további jelentéssel gazdagodik, mivel közvetlenül összekapcsolja a kiadványt a bolgár közösség gyökereivel – a bolgár kertészekkel. Kívánjuk, hogy még hosszú évekig művelje kertjét, melynek gyümölcsei mindnyájunk számára teremnek!

30 éves lett a magyarországi bolgárok folyóirata. Ahogy a Bolgár Tudományos Akadémia Irodalmi Intézetének igazgatója, dr. Penka Vátova docens mondta, ez a leghosszabb életű, a szabad sajtó körülményei között megjelenő bolgár kulturális kiadvány. Sem Bulgáriában, sem azon kívül nincs még egy bolgár nyelvű kulturális folyóirat, mely ilyen hosszú múltra tekinthet vissza.

A kor természetesen önmagában nem érdem, de nem tudunk nem örülni e jubileumnak, mely büszkeséggel tölti el a teljes bolgár közösséget. E közösség bölcsességéről és előrelátásáról tanúskodik, hogy olyan kulturális termékeket hoz létre, amelyek tartósan megmaradnak nem csupán a magyarországi bolgárok, hanem a teljes bolgár kultúra kincstárában.

A Haemust folyamatos fejlődés jellemzi. Alapítása óta úgy külsejében, mint szerkezetében és tartalmában is számos változáson ment keresztül, de van, ami állandó benne: kétnyelvű bolgár-magyar folyóirat, mely elsősorban kulturális irányultságú, azaz a hírközlés helyett szívesebben mélyed el különböző témákban, melyeket tematikus számokban vagy rovatokban mutat be, az olvasók minden korosztályát megszólítva – a gyerekektől a legidősebbekig.

ПО СЛЕДИТЕ НА БЪЛГАРСКИТЕ ПРЕДЦИ В УНГАРИЯ

Няма да изгам тайна, ако кажа, че едни от най-вълнуващите за децата събития в живота на Българското училище за роден език са лагерите и екскурзиите, които организираме. По време на тези пътувания не само научаваме нови неща, но и споделяме емоции и преживявания, опознаваме се по-добре, което е предпоставка за по-мотивирана и ползотворна съвместна работа през учебната година.

Тази есен лагерът по народознание се проведе в периода 18-22 октомври в Печ под надслов „По пътя на българските предци в Унгария“. Насочихме се към този регион не само защото той е един от най-красивите в Унгария или защото Печ е избран за европейска столица на културата през 2010 година, а защото там все още са живи корените на българското градинарство и споменът за делата на нашите предци.

Печ ни очарова още първия ден, когато заедно се разходихме из централните улици и разгледахме красивите сгради и паметници, разказващи за многовековната история на града.

Втория ден, с помощта на председателя на българското самоуправение

в Печ – Теогора Русева – посетихме българското военно гробище в Харкан. Това беше може би едно от най-силните преживявания по време на цялото пътуване. За събитията по време на Дравската епопея, за погвиза на българските воители и за създаването на българското военно гробище ни разказаха Мария Стоилова и Теогора Русева. Положихме венец и преклонихме глави пред паметта на нашите предци. В Харкан са положени костите от които са загинали в битките при Драва. Някои от децата спогелиха, че на това място са погребани приятели на техните дядовци, което направи събитието още по-вълнуващо и лично.

На следващия ден ни очакваха нови срещи и преживявания. Посетихме на работното ѝ място Дафинка Атанасова – последния български градинар в Печ, която все още отглежда български зеленчуци със семейството си и ги предлага на пазара в града. Тя ни разказа спомените от годините, когато е била още малко дете и как в днешно време все още се труди в градините, заедно със съпруга си.

Денят продължи с посещение на българския параклис, чиято сграда е подарък за българската общност от унгарската гържава. Иконите са дарение от местните градинари, а кръстът е подарък за българската общност от семейство Жолнаи. Тук отново трябва да изкажем нашите благодарности на Теогора Русева,

която беше наш сърдечен домакин и връзка с миналото през тези два дни. С нея се разделихме с обещания да се видим отново, най-вероятно през май в Будапеща.

Следващата ни програма целеше да се запознаем с историята и културата на Печ, Започнахме от квартала „Жолнаи“, неговите паркове и музеи и продължихме с историческите забележителности в центъра на града – градската стена и кулите, катедралата, църквата-гържамия на градския площад и много други...

В предпоследния ден от нашия лагер посетихме ботаническата градина и се насладихме на гледката от телевизионната кула над града. Всяко от децата изготви и представи пред съучениците си кратка презентация за едно от растенията в ботаническата градина.

Всяка вечер от лагера приключваше с викторина, където учениците, разпределени в 4 отбора, се състезаваха да отговорят на въпроси, свързани с посетените обекти и събитията от деня. Всички отбори получиха награди – малки сувенири от България, за които благодарим на Габриела Хагжикостова.

В последния ден, преди да отпътуваме, посетихме музея на Чонтвари и Етнографския музей в Печ, а по пътя към Будапеща разгледахме последната действаща воденица в Унгария, която се намира край Мохач. Имахме възможност да направим сравнение на предметите, които са били използвани в България и в Унгария, да поговорим за труда и живота на хората, живели векове преди нас. Минавайки край Мохач спогелихме мисли и за обичая кукери, който се среща както в българския, така и в унгарския народен календар – още един шрих от общото минало на народите в нашия край на Еврoпа.

Тази една седмица, която прекарахме заедно, забавлявайки се и учейки, споделяйки знания и емоции, ще остане за дълго с съзнанието на децата и учителите, взели участие в лагера. Като учител, основавайки се на досегашния си опит, мога да твърдя, че този тип обучение – чрез преживяване и изграждане на междупредметни връзки в неформална среда – е най-ефективната форма на учене, усвояване на

знания и развиване на умения. Още повече, от гледна точка на целите на Българското училище за роден език – да създаваме не просто учебна среда, а да мотивираме децата, да изграждаме общност, в която всички ние сме едно цяло и продължаваме делото на тези преди нас.

ВАНЯ КОТОРОВА
УЧИТЕЛ В БЪЛГАРСКОТО УЧИЛИЩЕ
ЗА РОДЕН ЕЗИК

A MAGYARORSZÁGI BOLGÁR ELŐDÖK NYOMÁBAN

Nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, a Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola életében a táborok és kirándulások a legizgalmasabb események közé tartoznak a gyerekek számára. Ezen utazások során nem csupán új dolgokat tanulunk, hanem közös érzelmeket és élményeket élünk át, jobban megismerjük egymást, ami a motiváltabb és eredményesebb közös munka előfeltétele a tanév során.

Idén ősszel a népismereti táborra október 18. és 22. között került sor Pécsen *A magyarországi bolgár elődök nyomában* címmel. Nem csupán azért esett a választásunk erre a régióra, mert Magyarország egyik legszebb tájegysége vagy mert Pécs-et a 2010-es évre Európa kulturális fővárosává választották, hanem mert ott még mindig élnek a bolgárkertészet gyökerei és elődeink tetteinek emléke.

Pécs már az első napon elbűvölt bennünket, amikor közösen bejártuk a belváros utcáit, és megtekintettük a csodálatos épületeket és emlékműveket, melyek a város sok évszázados történelméről mesélnek.

A második napon a Pécsi Bolgár Önkormányzat elnöke, Ruszev Teodóra kíséretében ellátogattunk a harkányi bolgár katonai temetőbe. Ez volt talán a leginten-

zívebb élmény az egész utazás során. A drávai hadművellet eseményeiről, a bolgár katonák hőstettéről és a bolgár katonai temető létesítéséről Sztoilova Marija és Ruszev Teodóra beszéltek nekünk. Koszorút helyeztünk el, és fejet hajtottunk elődeink emléke előtt. Harkányban 1439 bolgár katona nyugszik, akiknek legtöbbje a Dráva menti harcokban esett el. A gyerekek közül néhányan elmesélték, hogy nagyapáik barátai vannak itt eltemetve, ami még megindítóbbá és személyesebbé tette az eseményt.

Másnap újabb találkozások és események vártak ránk. Meglátogattuk a munkahelyén Atanaszova Dafinkát, az utolsó pécsi bolgár kertészt, aki családjával még mindig bolgár zöldségeket termeszt és árul a város piacán. Dafinka megosztotta velünk emlékeit gyermekéiből, s elmesélte, hogyan dolgozik még ma is a kertekben férjével együtt.

A nap a bolgár kápolna meglátogatásával folytatódott, melynek épületét a bolgár közösség a magyar államtól kapta ajándékba. Az ikonok a helyi kertészek adományai, a kereszt pedig a Zsolnay család ajándéka a bolgár közösség számára. Itt ismét köszönetet kell mondanunk Ruszev Teodórának, aki e napok során szívélyes házigazdánk és a múlttal való kapcsolatunk volt. Azzal az ígérettel váltunk el tőle, hogy viszontlátjuk egymást, méghozzá valószínűleg májusban Budapesten.

Következő programunk célja az volt, hogy megismerkedjünk Pécs történetével és kultúrájával. A Zsolnay Negyeddel, annak parkjaival és múzeumaival kezdtük,

majd a belváros történelmi nevezetességeivel folytattuk – a városfallal és a tornyokkal, a mecset-templommal a főtéren és még sok mással...

Táborunk utolsó előtti napján ellátogattunk a botanikus kertbe és gyönyörködünk a kilátásban a város tévétornyából. Minden gyermek rövid prezentációt készített és mutatott be diáktársainak egy, a botanikus kertben látott növényről.

A tábor minden estéje vetélkedővel zárult, melyen a diákok négy csapatra osztva versenyeztek, a meglátogatott helyekkel és a nap eseményeivel kapcsolatos kérdésekre válaszolva. Minden csapat kapott díjat – apró emléktárgyakat Bulgáriából, melyekért Hadzsikosztova Gabriellának tartozunk köszönettel.

Az utolsó napon, hazautazásunk előtt ellátogattunk a Csontváry Múzeumba és a pécsi Néprajzi Múzeumba, útban Budapest felé pedig megtekintettük Magyarország utolsó működő vízimalmát, mely Mohács mellett található. Lehetőségünk volt összehasonlítani a Bulgáriában és Magyarországon a múltban használt tárgyakat és beszélgetnünk az évszázadokkal előttünk élt emberek munkájáról és életéről. Mohács mellett elhaladva megosztottuk gondolatainkat a kukerjárás népszokásáról, mely úgy a bolgár, mint a magyar népi kalendariumban megtalálható – újabb közös vonás a népek múltjából Európa ezen vidékén.

Az együtt eltöltött hét, melynek során szórakoztunk és tanultunk, tudást és érzelmeket osztottunk meg, hosszan megmarad a résztvevő gyerekek és a tanárok emlékezetében. Tanárként eddigi tapasztalatom alapján állíthatom, hogy az oktatás ezen, élményeken és tantárgyközi kapcsolatok informális közegben való kialakításán alapuló formája a tanulás, a tudáselsajátítás és a képességfejlesztés leghatékonyabb módja. S ez fokozottan igaz a Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola céljai szempontjából – hogy ne csupán tanulási közeget teremtsünk, hanem motiváljuk a gyerekeket, és közösséget építsünk, melyben mindnyájan egyek vagyunk, és továbbvisszük elődeink művét.

KOTOROVA VANYA
A BOLGÁR NYELVOKTATÓ
NEMZETISÉGI ISKOLA TANÁRA

ЗА СЛАВАТА НА БЪЛГАРСКИТЕ ГРАДИНИ

Според едно остроумие, това което османските завоеватели не успели да постигнат с оръжие, войни и насилие, българските градинари гурбетчи го постигнали с мирни средства, със знание, организация и със свръхчовешко трудолюбие. Почти три столетия наред те господстват в зеленчукопроизводството и градските пазари на Централна и Източна Европа, славата на българското градинарство стига до Русия, Австрия, Германия, и отвъд океана – в Южна и Северна Америка.

След няколко десетилетия успех обаче във Влашко, Сърбия и Русия с управленски средства ограничават експанзията на българското градинарство. В същото време в Хабсбургската империя, в историческа и днешна Унгария, въпреки известни негосу-

вания, мнозинството от местното население и местните власти проявяват възприемчивост и уважение към нашите градинари. Навярно на това се дължи, че именно в Унгария българите успяват в най-голяма степен да запазят своята идентичност.

Първата бахча в историческа Унгария е открита в Трансилвания, в Брашов, в самото начало на XIX век, а до края на столетието покрай всеки значителен град в страната има български бахчи.

Българското градинарство в Унгария коренно променя унгарския ландшафт. Нашите гурбетчи отворяват бивши блаата и тресащица, на мястото на буренаци и върху нискодобивните пясъчни земи изграждат цветущи градини, внасят непознати дотогава видове зеленчуци и поставят основата на интензивното зеленчукопроизводство.

Експанзията на българското градинарство спира по време на Балканските войни, защото много наши младежи вместо лично щастие избират да бранят отечеството си на фронта.

За значението на българското градинарство официалният вестник на Сатмари Газда в Нагбания (Baia Mare) пише следващото през 1913 година:

„Да отглеждаме зеленчуци.

Българското градинарство до голяма степен ще изчезне в Унгария през тази година. Всеки град имаше своя собствена българска градинарска култура, която доставяше зеленчуците, сега градинарите юнаци загинаха в сраженията на войната и от тях останаха едва 1-2. Следователно е необходимо да се осигури снабдяването на градовете, защото няма да има зеленчуци, бобови растения и т.н., ако унгарците не започнат да работят в градините. Оттук нататък не трябва да се позволява българските градинари да стават незаменими в страната. Честно казано, не ни си свидят парите на българите, но време е унгарският фермер най-накрая да започне да градинарства.“

Колоритността на българските градини възхвалява писатели и художници. Карл Май, писателят на прочутите индиански книги от XIX век, с удивление пише в серията си романи „Преследване в Ориента“ за райската

красота на българските градини (По следите на българските градинари в Европа – desant.net). Апропо, Нагбания. Художниците от световно прочутата унгарска художествена школа в Нагбания Ервин Плани и Шаму Бъорчок също рисуват пейзажи с български градини. Нищо чудно, че художниците били смаяни от гледката на погрената и пъстра българска градина в подножието на планините край Нагбания. Следвайки традициите на школата, през 20-30 години на миналия век се основава не по-малко прочутата художествена колония в град Сентендре.

Стойността на картината на Плани е 28 милиона форинта, счита се за една от най-известните от епохата на постимпресионизма.

Д-Р ЙОРДАН ТЮТЮНКОВ
ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ИНСТИТУТ
НА БЪЛГАРИТЕ В УНГАРИЯ

A BOLGÁRKERTÉK HÍRNEVE

Egy elhangzott szellemesség szerint, amit az oszmán hódítóknak nem sikerült fegyverekkel, háborúkkal és erőszakkal elérniük, az a bolgár kertészeknek békés eszközökkel, szaktudással, munkaszervezéssel és emberfeletti szorgalommal sikerült. Csaknem három évszázadon át uralták Közép- és Kelet-Európa zöldségtermesztését és városi piacait, a bolgárkertészet hírneve meghódította Oroszországot, Ausztriát, Németországot és a tengerentúlon Dél- és Észak-Amerikát.

Több évtizedes sikeres terjeszkedés után azonban Havasalföldön, Szerbiában és Oroszországban elkezdtek korlátozni a bolgárkertészet expanzióját. Ugyanakkor a Habsburg Birodalomban, a történelmi és a mai Magyarországon – egyes kis csoportok ellenére – a helyi lakosság és a helyi hatóságok többsége befogadókészséget és

tiszteletet tanúsított kertészeink iránt. Valószínűleg ennek is köszönhető, hogy a bolgároknak a legnagyobb mértékben Magyarországon sikerül megőrizniük identitásukat.

Az első bolgárkertészetet a történelmi Magyarországon, Erdélyben, Brassóban alapították a 19. század legelején, és a század végére már az ország minden jelentős városa mentén elterjedtek.

A magyarországi bolgárkertészet gyökeresen megváltoztatta a magyar tájképet. Vándorkertészeink lecsapolták az egykori mocsarakat és lápokokat, virágzó kerteket hoztak létre a bozótosok helyén és a gyenge hozamú homokos földeken, addig ismeretlen típusú zöldségeket honosítottak meg, megalapozva az intenzív zöldségtermesztést.

A bolgárkertészet terjeszkedése a balkáni háborúk idején megtorpant, mert a bolgár fiatalok többsége a személyes boldogulásuk helyett inkább a hazát védelmezték a frontokon. A bolgárkertészet fontosságáról a Szatmári Gazda hivatalos újsága Nagybanján (Baia Mare) a következőket írta 1913-ban:

„Termesszünk zöldséget.

A bolgárkertészet az idén jó nagyrészt megszűnik Magyarországon. Minden városnak megvolt a maga bolgár kertésze, mely a zöldséget szállította, most a derék kertészek elestek a csatákban, alig maradt 1-2 közülük. Gondoskodni kell tehát a városok ellátásáról,

mert nem lesz zöldség, hüvelyes vetemény stb., ha a magyarok nem fognak hozzá a kerti munkához. Tegyük lehetővé azt, hogy a bolgár kertészek ezentúl nélkülözhetők legyenek ebben az országban. Őszintén megvalva mi nem sajnáltuk a bolgároktól a pénzt, de ideje már hogy a magyar gazda végre valahára hozzá-lásson a kertgazdálkodáshoz.”

A bolgárkertek sokszínűsége írókat és művészeket inspirált. May Károly, a XIX. századi híres indiai könyvek írója csodálattal írt az „Üldöztetés keleten” című regénysorozatában a bolgárkertek földöntúli szépségéről. Apropó Nagybanánya. A világhírű magyar festőiskola művészei, köztük Plány Ervin és Börtsök Samu is festettek bolgárkertészetes tájképeket. Nem csoda, hogy a művészeket lenyűgözte a rendezett, színes bolgárkert látványa, ahogy belesimul a nagybanányai hegyek lábaihoz. A festőiskola hagyományaira épülve jött létre később a híres művésztelép Szentendre városában a múlt század 20-30-as éveiben. Plány festményét a posztimpreszionista korszak leghíresebbjének tartják, jelenlegi értékét kb. 28 millió forintba becsülik.

DR. TŰTŰNKOV JORDÁN
BOLGÁR KUTATÓINTÉZET

Късно есента, през 1995 година се създаде нашето малцинствено самоуправление. На брой бяхме 156 гуши. Оттогава госта оредяхме.

В началото на тази година, коварната пандемия отне баща и син: инж. Коста Ганчев и младия Коста Ганчев, последните тукешни градинари. Отиде си и зъботехникът Бела Динчев. Бог да ги прости. Карантината не даде възможност за масовото празнуване на 25-ата ни годишнина. Въпреки това, на 3 март и на 24 май, положихме венци на трите паметни плочи. Бяхме на празника на Кирил и Методий в Будапеща. Взехме участие при откриването на изложбата на българската художничка Капка Кънева в местната галерия. Бяхме и на представянето на нови книги от българи, живеещи в Унгария. По случай големите родни празници, Съединението на България и обявяването на независима България, нашето ръководство уреди гвудневна екскурзия. Гости ни бяха: представител от кметството, председателите на тукешните немци и словаци, българи от Фелшождола и Маши. Посетихме Хортобаг. Случихме хубави октомвришки дни. Вярно, имаше вятър, но слънцето галеше с топлине си лъчи и направи прекрасна разходката с конската каруца. Приближихме се до стадата от крави, биволи и овце. Представиха ни забавна програма с коне. Цигулар свиреше по време на обеда в типична за пустата механа. Обедът беше великолепен.

Не усетихме как времето лети, когато се озовахме в Балмазуйварош. В този град от овча вълна правят прочутите овчарски шапки. Късно след обяд пристигнахме в Хайгусоболо. Хотел „Дели Баб“ ни посрещна с всичките си удобства. Разтоварихме багажа и се потопихме в топлине минерални води на закритите минерални басейни. Следва вкусна обилна вечеря и пълноценен сън. Закусихме рано сутринта и потеглихме с рейсчето ни, оставяйки най-големия унгарски минерален център.

Ето ни в Дебрецен - градът, който през последните години се разви с шеметна бързина и застана на второ място след Будапеща. Широки, чисти, светли улици, много зеленина и красиви къщи, сгради, църкви и паметници на всички страни. Нагнихме и в Университета. Направихме много снимки, разходихме се из чудния парк. На обег с нас бяха представителката на Българското републиканско самоуправление в Унгария - Димитринка Мишколци и председателката на Дебреценското ръководство.

Потеглихме за Мишколц. Прег очите ни се разкриваше безкрайната равнина, обляна в пламъците на залязващото слънце.

МИШКОЛЦ, 21.10.2021 г.
Д-Р МАРИЯ НИКОЛАЕВА

HÍREK MISKOLCRÓL

1995 késő őszén alakult meg nemzetiségi önkormányzatunk. 156 főt számláltunk. Azóta soraink alaposan megritkultak.

Idén év elején az alattomos járvány elragadta Gancsev Koszta mérnököt és fiát, az ifjabb Gancsev Kosztát, az utolsó itteni kertészeket. Eltávozott Dincsev Béla fogtechnikus is. Isten nyugosztalja őket. A karantén miatt nem volt lehetőségünk nagyszabású rendezvény keretében megünnepelni huszonöt éves jubileumunkat. Ennek ellenére március 3-án és május 24-én koszorút helyeztünk el a három emléktáblánál. Voltunk a budapesti Cirill és Metód-napi ünnepségen. Részt vettünk Kapka Kaneva bolgár festőművész kiállításának megnyitóján a helyi galériában. Ellátogattunk magyarországi bolgár szerzők új könyveinek bemutatóira is. A nagy nemzeti ünnepek, Bulgária egyesítésének és függetlenné válásának ünnepe alkalmából vezetésünk kétnapos kirándulást szervezett. Vendégeink voltak a polgármesteri hivatal képviselője, a helyi német és szlovák elnök, valamint bolgárok Felsőzsolcáról és Mályiról. Ellátogattunk Hortobágyra. Szép októberi napokat fogtunk ki. Fújt ugyan a szél, de a

nap meleg sugaraival simogatott, és gyönyörűvé tette sétánkat a lovasszekérrel. Megnéztük a tehén-, bivaly- és juhnyájakat. Izgalmas lovas programot láthattunk. Hegedűs játszott, miközben jellegzetes pusztai csárdában ebédeltünk. Az ebéd csodálatos volt.

Nem is érzékeltek, hogy repül az idő, amikor Balmazújvárosban találtuk magunkat. Ebben a városban készítik gyarjából a híres juhászkcsmákat. Késő délután értünk Hajdúszoboszlóra. A Délibáb Hotel minden elképzelhető kényelemmel fogadott minket. Letettük a holminkat, és elmerültünk a fedett gyógyfürdő meleg gyógyvizében. Utána finom és bőséges vacsora és pihentető álm következett. Korán reggel megreggeliztünk és vonatra szálltunk, magunk mögött hagyva Magyarország legnagyobb gyógyfürdőközpontját.

Debrecen következett - a város, mely az utóbbi években szédítő gyorsasággal fejlődött, s a második helyre jött fel Budapest mögött. Széles, tiszta, világos utcák, sok zöldterület és szép házak, épületek, templomok és emlékművek mindenfelé. Bepillantottunk az egyetemre is. Sok fényképet készítettünk, sétáltunk a csodálatos parkban. Ebédnél velünk tartott a Bolgár Országos Önkormányzat képviselője, Miskolczi Dimitrinka és a Debreceni Bolgár Önkormányzat elnöke.

Visszaindultunk Miskolcra. Szemünk előtt feltárult a végtelen síkság, mely a lenyugvó nap fényében fürdött.

MISKOLC, 2021.10.21.
DR. NIKOLAEVA MARIA

На 7 декември от 19 часа ще ни гостува изключително популярият спектакъл - разказваческо шоу на Мария Касимова-Моасе

СВОБОДНО ПАДАЩИ ИСТОРИИ

Това представление няма наизустен текст. В него пагането на историите наистина е свободно, защото никога не се случва по сценарий. Историите са за хора и места, за любов, раздели и нови срещи, за странствания на духа и силата на смеха. Някои от тях Мария ще изиграе, други ще преразкаже, а трети ще импровизира.

Поради ограничения брой на местата - задължителна регистрация на тел. 216 42 10 или на bolgonk@bul.hu

Спектакълът гостува по покана на Малко театро със съдействието на Българското самоуправление в Терезварош.

адрес: Български културен дом
1097 Будапеща, ул. Вагохиг 62

80 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА СТАНИСЛАВ СТРАТИЕВ

Стратиев е беле-трист, хуморист, сатирик, драматург, киносценарист. В Унгария са публикувани неговите сборници „Диви патици между гърветата“, „Сако от велур“, „Другаге“, а писмата му „Римска баня“ е играна години наред във Вигсинхаз.

80 ÉVE SZÜLETETT SZTANISZLAV SZTRATIEV

A kortárs bolgár szatíra kiemelkedő alkotója, próza- és drámaíró. Magyarországon megjelent több kötete „Vadkacsa a fák között”, „Velúrzakó”, „Másutt”. A Vígszínház évekig játszotta a „Római fürdő” című darabját.

ДО ЙЕТИ*, С НЕЖНОСТ

Искам да ти благодаря, че те има. Че съществуваш. Че оставяш следа след себе си. Каквато всички трябва да оставяме. Огромно облекчение е, да знаеш, че има такива. Хора, които купуват книги. Или имат приятели. Изчезващи същества, които нехаят за лихви и проценти. Съгоразширяващо е да срещнеш сред тълпите от делови хора някой, който си свирка, а не говори по мобифон. И се усмихва. Без да е спечелил от спекулация с цените. Затова ти благодаря. Че си свиркаш. Ти си толкова първобитен, че дори имаш деца и обичаш жена си. Разправят днес, че продължаваш да вярваш в нещо. Това е невероятно, дори и за тебе. Че работиш почти без пари и не получаваш заплатата си с месеци- това го вярвам. Но другото... Както и да е- благодаря ти. В особено тежки моменти се сецам за теб и ми олеква. Така на няколко пъти почти ми спасяваш живота.

Благодаря ти. Продължавай да ходиш на театър. Продължавай да пишеш стихове. Продължавай да се изчервяваш. Продължавай да мислиш, че любовта е винаги егинствена. Не спирай да рисуваш. Разхождай се с децата си. Пишй вино с приятелите си. Това е толкова изчезващо- като тебе. Изчезвай, но не съвсем. Остани си изчезващ, но не изчезвай никога. Огромно облекчение е да знаеш, че те има.

*Йему - изчезваща порога снежен човек, който обитава високите планини, чистите снегове и прозрачния въздух.

GYENGÉD LEVÉL EGY JETIHEZ*

Óriási ostobaság az, hogy egyáltalán írok neked.. De jelen levelemmel szeretném megköszönni, Hogy vagy. Hogy létezel. Hogy nyomot hagysz magad után. Ahogy mindannyiunknak hagynunk kellene.

Mérhetetlen megkönnyebbülés azt tudni, Hogy vannak ilyenek. Ilyen emberek, akik könyveket vesznek. Akiknek vannak barátaik. Ilyen eltűnőben lévő lények, akiket hidegen hagy A kamatláb meg a jutalék. Szívmelengető érzés az, ha Az üzletemberek tömegében olyasvalakivel találkozunk, Aki füttyüreszik és nem mobilon beszél. És mosolyog. Anélkül, hogy nyert volna az árspekuláción. Köszönöm neked. Hogy füttyüreszel. Annyira elmaradott vagy, Hogy gyerekeid vannak És a feleségedet szereted. Ráadásul azt terjesztik rólad, hogy továbbra is Hiszel valamiben. Ez hihetetlen, még te sem hiszed. Meg hogy szinte ingyen dolgozol és Hónapok óta nem kapsz fizetést - Na ezt elhiszem. De a többit... Akárhogy is van - köszönöm neked. A rendkívül nehéz pillanatokban eszembe jutsz És megkönnyebbülök. Így néhányszor szinte az életemet Mentetted meg. Köszönöm neked. Továbbra is járj színházba. Továbbra is írv verseket. Továbbra is pirulj el. Továbbra is hidd, Borozgass a barátaidal. Mindez annyira eltűnőben van - Akár te. Tűnj el, de ne egészen. Légy ilyen eltűnőben lévő, De teljesen soha ne tűnj el. Mérhetetlen megkönnyebbülés azt tudni, Hogy létezel.

*Jeti - eltűnőben lévő havasi emberfajta, Aki a hófödte magas hegyekben, tiszta levegőn él.

DONCSEV TOSO FORDÍTÁSA

ЗА НАЙ-МАЛКИТЕ

©Jessica Gibson @ behance.net

ДОРА ГАБЕ: ДЪЖДА

Капям капчици отвън, зън, зън, зън! По стъклата, по вратите и се леят по стените.

Само Пепльо вън стои, той от гъжд не се бои - сгушил човка под крилата, таз бега му е позната.

Капям капчици отвън, зън, зън, зън! Всички птички отлетяха, дори сбогом не вземаха!

ЛЕДА МИЛЕВА: ПАПАГАЛ

Слушай, бял папагал, стига вече си крещял, че ще се разсъргди пръв силният и страшен лъв, после - жълтата тигрица, после - хитрата лисица, мечките, буболечките - Всички ще надигнат глас! И с хобота си тогаз чичо Слон като запръска, ти ще станеш мокра гъска!

ГЕО МИЛЕВ: НАША МАЦА

„Мацо, мацо, ге така ходиш с четири крака?“ - Хозя, хоя в тъмнина, гиря мишки за храна. Гледам мишленце да хвана - гладни рожби да нахраня. „Мацо, мацо, зла си ти! Слушай - по-добра бъди.“ - Не, аз мишките не жаля, че те гризят кашкавала и луканките, и хляба... затуй котка в къщи трябва!

ГЕОРГИ МАРИНОВ: ЗВЕЗДИЧКА

Звездичке, вън е студено, ела за малко при мене! Топла е моята стая, и много приказки зная, и песнички - га те люлея, и смешки - га те разсмеея. Котето ни е добричко, не се страхувай, звездичко!

©Jessica Gibson @ behance.net

СРЕЩИ С БЪЛГАРИЯ – 2021

Българският културен форум и Българското самоуправление в Уйбуда, Будапеща обявяват **14-и Фотоконкурс „Срещи с България – 2021“**

- **Посещава ли сте България през последните години?**
- **Какво ви е направило впечатление в България и как лично вие сте го отразили с вашия фотоапарат?**

УСЛОВИЯ НА КОНКУРСА

- Участие могат да вземат само автори, които не са професионалисти, ползвайки изключително собствени фотографии, снимани в България.
- Приемат се фотографии в дигитална форма, с резолюция най-малко 5 мегапиксела.
- Снимките трябва да бъдат направени след 1 януари 2016 година.

КАТЕГОРИИТЕ НА КОНКУРСА СА

- 1. Обичаи и традиции от България
- 2.пейзажи от България
- 3. Лица от България
- 4. Културно-исторически обекти от България
- 5. Моят уникален кагър от България

Допуска се участието на **най-много 5** снимки в категория от един и същи автор.

- Гарантирана анонимност при оценката на конкурсните материали.
- Не се допускат снимки, които са участвали вече в предишните издания на фотоконкурса “Срещи с България”.
- С предаването на материала, участниците във фотоконкурса автоматично приемат условията и дават съгласието си организаторите да ползват безплатно представения материал при публикуването му и ползването му във връзка с конкурса.
- Най-добрите снимки, оценени от журито, ще участват във фотопозложба в Българската галерия Б44 в Будапеща. Награди на победителите във всяка от петте категории ще бъдат връчени по време на откриването на фотопозложбата.

ФОРМАТ И ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ

- Дигитални снимки: тип на файла - JPEG, най-малък размер - 5 мегапиксела.
- Манипулирани снимки не се приемат. За манипулирана снимка се смята:
 - Отстраняване или придаване на елементи от или към снимката.
 - Драматично оцветяване на отделни елементи на снимката.
 - Ползване на дигитални ефекти или филтри при обработване на материала.

При подаване на материалите по електронен път, данните на участника за връзка (име, адрес, тел. номер, имейл) трябва да бъдат отделно от папката с файловете на снимките. Името на всеки файл трябва да съдържа само заглавието на снимката и категорията, в която участва. *Участието в конкурса е безплатно.*

СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА СНИМКИТЕ

31 декември 2021 г.

Подаването на материалите става по електронен път на имейла на групата Български културен форум: bolgarforum@mail.bg

TALÁLKOZÁSOK BULGÁRIÁVAL 2021

A Bolgár Kulturális Fórum és az Újbuda Bolgár Önkormányzata **Találkozások Bulgáriával 2021 XIV. fotópályázatot** hirdet

- **Volt Bulgáriában az utóbbi években?**
- **Bulgáriai látogatása során milyen benyomások érték és hogyan örököztette meg ezeket fényképezőgépe segítségével?**

A PÁLYÁZAT FELTÉTELEI

- A pályázaton kizárólag amatőr fotósok vehetnek részt saját maguk által, Bulgáriában készített fényképekkel.
- Digitális fotók fogadhatók el, a legkisebb méret legalább 5 megapixel lehet.
- 2016. január 1. után készült fényképeket várunk.

A FOTÓK KATEGÓRIÁI

- 1. Hagyományok Bulgáriából
- 2. Tájképek Bulgáriából
- 3. Arcok Bulgáriából
- 4. Kulturális és történelmi helyek Bulgáriából
- 5. Saját egyedi felvételeim Bulgáriából

Kategóriánként egy pályázó **maximum 5** képpel vehet részt a pályázaton.

- A pályázati anyagok elbírálásának anonimitása garantált.
- A „Találkozások Bulgáriával” c. fotópályázat előző kiadásain már részt vett fotók nem szerepelhetnek ezen a pályázaton.
- A pályázók munkáik átadásával automatikusan elfogadják a pályázat feltételeit, valamint beleegyeznek abba, hogy a szervezők díjtalanul felhasználhassák és publikálhassák a pályaműveket.
- A zsűri által legjobbnak ítélt fényképek fotókiállításon lesznek bemutatva Budapesten a B44 Bolgár Galériában. A fotókiállításon sor kerül a pályázati eredmények kihirdetésére és az öt kategória helyezettjei díjazására.

FORMÁTUM ÉS TECHNIKAI KÖVETELMÉNYEK

- Digitális fényképek: fájl típusa - JPEG, a legkisebb méret - legalább 5 megapixel lehet.
- Manipulált fényképeket nem fogadunk el. Manipulált fényképnek tekintjük:
 - Elemek hozzáadása vagy elhagyása a fényképen.
 - A fénykép egyes elemeinek erőteljes kiszínezése.
 - Digitális effektusok vagy szűrők használata a fényképek átdolgozásánál.
- Az elektronikus úton beadott fotó fájlknál a fájlnevében csak a fénykép-címnek és az adott kategóriacímnek kell szerepelnie.

A pályázó elérhetőségeit (név, e-mail, cím, tel. szám) külön kérjük feltüntetni a levélben. *A pályázaton való részvétel ingyenes.*

BEKÜLDÉSI HATÁRIDŐ 2021. december 31.

A digitális fényképeket elektronikusan küldheti el a Bolgár Kulturális Fórum e-mail címére: bolgarforum@mail.bg

KÖZMEGHALLGATÁSOK

A **XV. kerületi Bolgár Önkormányzat** november 18-án 18.00 órától tartja a 2021. évi közmeghallgatását a Bolgár Művelődési Házban (1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.).

A **Zuglói Bolgár Önkormányzat** november 29-én 11.00 órától tartja a 2021. évi közmeghallgatását a Bolgár Művelődési Házban (1097 Budapest, Vágóhíd u. 62.).

A **Fővárosi Bolgár Önkormányzat** december 5-én 9.00 órától tartja a 2021. évi közmeghallgatását az Önkormányzat székhelyén (1097 Budapest, Fehér Holló u. 6.).

A **II. Kerületi Bolgár Önkormányzat** 2021. december 8-án (szerdán) 16.00 órakor tartja évi közmeghallgatását a „Bolgár est kicsiknek és nagyoknak a Zornica Hagyományörző Együttes részvételével” rendezvénnyel egybekötve a II. Kerületi Polgármesteri Hivatal házasságkötő termében (1024 Budapest, Mechwart liget 1.). Szeretettel várunk minden II. kerületi bolgár lakost és mindazokat, akik szeretnének részt venni a rendezvényünkön.

Дружество на българите в Унгария

Magyarországi Bolgárok Egyesülete

1097 Bp., Vágóhíd u. 62. · tel.: +36 (1) 216-6560
<http://www.bolgaregyesulet.hu/>

Българско републиканско самоуправление

Bolgár Országos Önkormányzat

1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Столично българско самоуправление

Fővárosi Bolgár Önkormányzat

1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Български културен институт

Bolgár Kulturális Intézet

1061 Budapest, Andrásy út 14. · tel.: +36 (1) 269-4246

Посолство на Република България в Унгария

Bolgár Köztársaság Nagykövetsége

1062 Bp., Andrásy út 115.
tel.: +36 (1) 322-0836, +36 (1) 322-0824

Активен наблюдател

Bolgár Nemzetiségi Szószóló

1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19 · tel.: +36 (1) 441-5435

Българска православна църква

Cs. sv. Kiril u. Metodiusz

Szent Cirill és Szent Metód Bolgár Ortodox Templom

1097 Budapest, Vágóhíd u. 15. · tel.: +36 (30) 496-4997

Архимандрит Атанасий

Atanaszj archimandrita

tel.: +36 (20) 291-5825

Българско училище за роден език

Bolgár Nyelvoktató Nemzetiségi Iskola

1097 Bp. Fehér Holló utca 6.

Българска гвезична малцинствена

gemcska sraguna

Bolgár Kétnyelvű Nemzetiségi Óvoda

1097 Bp., Vágóhíd utca 35 - 37. · tel.: +36 (20) 250-7339

Български културен, документационен

и информационен център

Bolgár Kulturális, Dokumentációs és Információs Központ

1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Издание на БЪЛГАРСКОТО РЕПУБЛИКАНСКО

САМОУПРАВЛЕНИЕ

РЕДАКЦИЯ

Виолет Доци (*главен редактор*),

Кирил Нег, Йордан Плотнюков

– 1097 Будапеща, ул. Фехер Холо 6., +36 (1) 216 4210

ОТГОВОРЕН ИЗДАТЕЛ

г-р Данчо Мусев

Издава се с подкрепата на Канцеларията на министър-председателя, Столичното българско самоуправление и на Българските самоуправлени-ния в I, II райони на Будапеща, Уйпещ, Йожефварош, Ференцварош и в Дунакеси, Дунахараси, Дебрецен, Печ и Сегед.

A BOLGÁR ORSZÁGOS ÖNKORMÁNYZAT

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG

Dóczy Violetta (*főszerkesztő*), Nagy Kiril, Tütütkov Jordan

– 1097 Budapest, Fehér Holló utca 6., +36 (1) 216 4210

FELELŐS KIADÓ

dr. Muszev Dancso

Megjelenik a Miniszterelnökség, a Fővárosi Bolgár Önkormányzat és az I., a II. kerületi, az Újpesti, a Józsefvárosi, a Ferencvárosi, a Dunakeszi, a Dunaharaszti, a Debreceni, a Pécsi és a Szegedi Bolgár Önkormányzat támogatásával.

ISSN 14163098

NYOMDAI KIVITELEZÉSÉRT FELELŐS

FesztNet Kft.

DESIGN ÉS NYOMDAI ELŐKÉSZÍTÉS

Ruszev Dimitar

A kulturális rendezvényeink és táboraink támogatója:

Изследователски институт

на българите в Унгария

Bolgár Kutatóintézet

1097 Bp., Fehér Holló utca 6. · tel.: +36 (1) 216-4210

Унгаро-Българска Стопанска Камара

Magyar-Bolgár Gazdasági Kamara

1092 Bp., Ráday u. 33/a. · +36(30)655-9589

www.hbcc.eu

Ресторант Царевец

Carevec Étterem

1097 Budapest, Fehér Holló utca 6.

tel.: +36 (30) 249-8824

